„Jah, isand," wastas Smitson.

„Teie olete see mees, kes hilja aja eest seitungides?..."

„Seesama, mo herra."

„Ja Teil on nõuuks iseennast ära...?"

„Kolmeteistkümne ühe poole minuti pärast läheb nõuu täide," kostis Smitson.

„Jumalale tänu, et mina parajal ajal siia jõudsin!" hüüdis nüüd wõõras ja pühkis higi oma otsa eest ära. Lubage, et mina Teie kõrwale maha istun. Loodame, et pea oma asjadega toime saame."

„Teil on 13 minutit aega. Palun rutata."

„Mina olen William H. Mak Lellan, Lellani pangamaja esimees."

Toomas Smitson kummardas peaga tema poole.

„Minul on tütar," rääkis wõõras edasi, „Jessi nimi, 18 aastat wana, ilus kui pilt. Jessi Mak Lellan on Teie kuulutust lugenud ja läkitab mind Teie juure. Meie oleme sellest ususeltsist, kes iseenese tapmist ei salli."

„Mina saan Teist aru. Teie arwate, et wõimalik on mind minu ettewõttest Teie kõnekunsti läbi . . . ."

„Nõnda see on. Kuulge mind. Minu asutus on wäike, aga auus. Minul on mõte seda laiendada. Seks on mulle tarwis üht noort tubli jõuudu. Teie olete noor, Teie olete tubli, Teie olete auus . . . . seda tunnistab Teie kuulutus. Tühja rahaäparduse pärast ei tohi ennast tappa niisugune mees, nagu Teie olete. See oleks rumal ja arg tükk. Mina olen oma tütrele sõna andnud, Teid peasta. Teil puudub warastatud raha? Kuulge mind, mis ma Teile ütlen. Mina annan Teile omas äris esimese koha ja maksan Teile aastas 5000 dollarit ja peale selle weel 15 protsenti terwest sissetuleku kasust. Kümne aastaga wõite Teie nõnda Anderson Brothers'i wõla ära tasuda, ehk ka juba warem, kui õnn hea on. Teie tulewik on sellega korras. Julgust! Lööge käsi, noormees! . . . . Leping tehtud?" Toomas Smitson läks seda kuuldes näost walgeks ja külmawärin käis tema ihust üle. Kell näitäs 2 minutit enne ühetsat. „Kaup tehtud!" sosistas ta natulese aja pärast ja haaris wärisedes Mak Lellan'i käest kinni.

IV.

Teisel hommikul astus ta pangamajasse koha peale. Õnn oli noore mehe poolt. Aasta pärast oli tema wõlg Anderson Brothers'i juures juba 6 tuhat dollarit wähem.

Wõidusammas Riia lossi ees.

Teisel aastal sai Smitson Mak Lellan'i kaaskauplejaks ja wäimeheks, sest temal oli aega olnud Jessit armastama hakata. Kuue aasta pärast oli ta oma wõla endisele peremehele täieste ära maksnud ja ka ise juba 12 miljoni dollarit rikas, ja peale selle oli temal weel seitse poega, kes isale mitte häbi ei teinud.